

РЕШЕНИЕ

№ 26164

гр. София, 06.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8753** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на М. Е. К., подадена чрез адв. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 227з - 938/27.07.2024 г., издадена от ст. полицаи в ООР, сектор в 03 РУ при СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон, като от съдържанието на същата не става ясно по отношение на коя хипотеза на чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП оспорващият е извършил нарушение. По този начин е било ограничено правото на защита на жалбоподателя, поради невъзможността същият да разбере в какво точно се изразява вмененото му във вина нарушение, за което е бил санкциониран. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка.

В съдебно заседание оспорващият се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът – Г. С. С. - ст. полицаи в сектор 03 РУ при СДВР, редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната Заповед по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на оспорващия е наложена

ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС – Порше К. за срок от шест месеца, като е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Заповедта е постановена въз основа на издаден АУАН серия GA № 1201126 от 27.07.2024 г. против М. К., който на 27.07.2024 г., около 13:45 часа , е управлявал горепосоченото МПС в [населено място], по бул. Възкресение с посока на движение от ул. Р. проход към ул. А. К., като при извършена полицейска проверка на бул. Възкресение пред [жилищен адрес] с техническо средство Д. тест 5000 със сериен номер ARRM-0040 уредът е отчел положителен резултат за канабис -25. Издаден е талон за медицинско изследване и са връчени 7 бр. холограмни стикери с номер A100917 за ВМА. Прието е за осъществено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. 2 от ЗДвП.

По делото са приети без оспорване от страните писмени доказателства представени с жалбата, административната преписка, включително и такива касаещи компетентността на административния орган, издал процесната заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В нея е посочено, че се издава въз основа на АУАН, като са описани и установените с акта обстоятелства. В текста на акта фигурира позоваване на фактическо обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка. С оглед на това същата е мотивирана, като мотиви има изложени и в съставения АУАН, като в тази връзка неоснователно е възражението в жалбата, че водачът не е разбрал за какво нарушение е санкциониран. В АУАН изрично е посочено нарушението – „управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози“. В този смисъл не е налице нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, такива, които ако не бяха извършени щяха да доведат административния орган до различни фактически и правни изводи. Само подобни нарушения се оценяват като съществени и респ., само подобни нарушения биха могли да обосноват извод за незаконосъобразност на административния акт. Съдът не намира и никакви разминавания в съставения АУАН и в изложените в ЗППАМ мотиви. С оглед изложеното по-горе не се констатира основания, които да послужат за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП съставеният АУАН има доказателствена сила до доказване на противното, а в случая фактическата обстановка в заповедта за налагане на принудителна административна мярка не е оборена от жалбоподателя, върху който лежи доказателствената тежест.

За да е материално законосъобразна заповедта е необходимо по делото органът да е доказал фактическия състав на разпоредбата и да е налице някоя от хипотезите визирани в чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, а именно управление на ППС след употреба наркотични вещества или техни аналози.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ.

От доказателствата по делото следва, че на жалбоподателя е извършена проверка с тест, който е отчел употреба на канабис, като този резултат не е оспорен, не е извършено химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Съгласно чл. 3а, т. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема

показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В случая от жалбоподателя не са ангажирани доказателства същият да е оспорил резултатите от проверката с Д. тест 5000, респ. да е налице химико-токсикологична експертиза установяваща липсата на наркотични вещества в предоставена проба от водача М. К. във ВМА.

С оглед горното съдът приема, че употребата на канабис е доказана и констатациите в АУАН не са оборени, поради което от страна на оспорващия е осъществена посочената в акта хипотеза на чл. 171, ал. 1, т.2а, б. "б" от ЗДвП, представляваща предпоставка за прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство собственост на жалбоподателя.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Е. К., подадена чрез адв. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 227з - 938/27.07.2024 г., издадена от ст. полицаи в сектор в 03 РУ при СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

